

MYTHISCHE SURFPLEKKEN

in de

WERELD

*Verken de meest indrukwekkende golven
op de planeet*

INHOUD

INLEIDING	6		
AFRIKA & HET MIDDEN-OOSTEN			
Skeleton Bay (Namibië)	10	Malediven (Malediven)	166
Cotton Trees (Liberia)	16	Hiriketiya Bay (Sri Lanka)	172
Jeffreys Bay (Zuid-Afrika)	22	G-Land (Indonesië)	178
Hilton Beach (Israël)	28	Padang Padang (Indonesië)	184
Anchor Point (Marokko)	34	Mentawai-eilanden (Indonesië)	190
Flameballs (Madagaskar)	40	Hainan (China)	196
Joe's Point (Oman)	46		
Ureca (Equatoriaal-Guinea)	52	EUROPA	
		Thurso (Schotland)	204
NOORD- EN ZUID-AMERIKA		Unstad Bay (Noorwegen)	212
Malibu (Californië)	60	La Gravière (Frankrijk)	218
Pavones (Costa Rica)	66	Staithes (Verenigd Koninkrijk)	224
Mavericks (Californië)	72	Nazaré (Portugal)	230
Saquarema (Brazilië)	80	The Peak (Ierland)	236
Cortes Bank (Californië)	86	Mundaka (Spanje)	242
Sunset Beach (Hawaiï)	92	Sennen Cove (Verenigd Koninkrijk)	248
Outer Banks (North Carolina)	98	Supertubos (Portugal)	254
Puerto Escondido (Mexico)	104	OCEANIË	
Soup Bowl (Barbados)	110	Cloudbreak (Fiji)	262
Montañita (Ecuador)	116	Noosa (Australië)	270
Stoner's (Mexico)	122	Red Bluff (Australië)	276
Trestles (Californië)	128	Bells Beach (Australië)	282
Tofino (Brits-Columbia)	134	Byron Bay (Australië)	288
Popoyo (Nicaragua)	140	Shipstern Bluff (Australië)	294
Ditch Plains (New York)	146	Awarua Fiordland (Nieuw-Zeeland)	300
		Teahupo'o (Tahiti)	306
AZIË		Raglan (Nieuw-Zeeland)	312
Nias (Indonesië)	154	Vanimo (Papoea-Nieuw-Guinea)	318
Itanki Beach (Japan)	160	REGISTER	324

INLEIDING

Een surfer gaat meestal op zoek naar nieuwe surfspots als hij vaststelt dat zijn favoriete plekje intussen te druk bezocht wordt. Zo ontstond het surftoerisme, waarbij avontuurlijke golfzoekers de hele wereld rondzwierven op zoek naar ongerepte golven, notities bijhielden op zeekaarten en vooral niets tegen anderen vertelden. Surfers hebben altijd al de bijzondere gave gehad om golven, omstandigheden, zelfs het landschap te beschrijven zonder iets te verraden over de specifieke locatie (niet eens om welk continent het gaat). Maar geheimen blijven niet eeuwig bewaard...

Intussen kun je stellen dat het tijdperk van de ontdekkingen achter de rug is en dat zelfs de meest afgelegen en moeilijkst te bereiken surfspots al zijn ontdekt. Sommige surfers vinden dat jammer, anderen zijn verheugd over het grote voordeel dat het met zich meebrengt: namelijk veel golven om uit te proberen.

Want geef toe, surfen was nooit eerder zo toegankelijk voor iedereen als nu. Er valt misschien weinig nieuws te ontdekken, maar het surftoerisme is op zijn hoogtepunt. Dankzij decennia van ontdekkingen zijn mythische surfplekken als Cloudbreak, Thurso en Skeleton Bay niet langer een gerucht. Eén surfervaring daar kan de bekroning zijn van je surfcarrière en nu kan iedereen met voldoende ervaring genieten van deze spots. We weten nu ook dat wie weinig tijd heeft, altijd terecht kan op bijvoorbeeld de Malediven of de Mentawai-eilanden: dat lijken wel pretparken waar perfecte turkooizen golven op het ritme van een golfslagbad aankomen.

De moderne surftoerist is niet zozeer op zoek naar nieuwe spots, wel naar die ene alles overtreffende surfervaring, ongeacht hoeveel ervaring hij of zij heeft. Dankzij het grote aanbod aan spots, zowel in aantal als in diversiteit, kunnen surfers zichzelf beter dan ooit testen. Ze kunnen proberen alle delen van een golf te doorstaan, dieper en langer in de tube te blijven of steeds hogere golven te pakken tot ze een zo'n hoge golf pakken dat ze hem nooit meer vergeten.

Juist daarom zijn zelfs de drukst bezochte surfspots nog altijd een bezoek waard. De golven zijn vaak zo perfect dat het niet uitmaakt hoeveel volk er is. Voorbeelden zijn de A-frame bij Jeffreys Bay, de rechtse point break in Malibu en de hypnotiserende left bij Raglan. Je moet er een beetje geluk hebben om een golf te kunnen pakken, maar dat zou dan wel eens de beste golf van je leven kunnen zijn.

In dit boek ontdek je tweehonderd van de beste surfspots ter wereld. Het zijn stuk voor stuk spots waar surfers regelmatig een

magisch moment beleven. De vijftig prominente breaks zijn golven die in het geheugen gegrift staan van surfers, beschreven door allerlei mensen, van een auteur die een Pulitzerprijs won tot een van de beste surfers ter wereld, maar vooral van mensen die al hun hele leven op zoek zijn naar golven. Het zijn verhalen uit eerste hand die de essentie van elke spot beschrijven.

Surfen zit in het DNA van Lonely Planet ingebed en de meeste surfers delen diezelfde ontdekkingsdrang en nieuwsgierigheid die zo eigen zijn aan de gidsen van Lonely Planet. Sommige auteurs van Lonely Planet gaan nooit op reis zonder surfplank en veel surfers gaan niet op vakantie zonder hun Lonely Planetgids vol aantekeningen en ezelsoren. Dit boek wil je duidelijk maken dat het nu meer dan ooit het moment is om je surfplank in te pakken en op zoek te gaan naar de beste golf van je leven.

HOE GEBRUIK JE DIT BOEK?

We hebben de wereld in vijf surfregio's opgedeeld en wijden aan elke regio een hoofdstuk. In elk hoofdstuk vind je zorgvuldig geselecteerde verhalen over de bekendste en indrukwekkendste surfspots in die regio. Daarnaast vermelden we telkens drie andere surfspots met dezelfde kenmerken als de break in het verhaal.

Bij elk verhaal vind je praktische informatie over hoe je er moet komen, hoe je het meeste uit je vakantie haalt en over de ideale omstandigheden. Surfvoorspellingen zijn tegenwoordig echter bijna een exacte wetenschap. De informatie die we je geven dient dan ook louter als basis en we bevelen je ten zeerste aan zelf meer informatie op te zoeken, bijvoorbeeld op surfline.com, magicseaweed.com of, nog beter, bij lokale inwoners.

De kleurcode op de inhoudspagina helpt je bij het kiezen van de juiste moeilijkheidsgraad. Onthoud dat surfen moeilijk is, echt moeilijk, en het dus misschien vreemd is om een golf 'gemakkelijk' te noemen. De categorie 'Makkelijk' moet je daarom beschouwen als een verzameling van gewoon leuke surfspots tot surfspots die zo stabiel zijn dat je weinig rekening hoeft te houden met de onvoorspelbaarheid van de oceaan. De categorie 'Mythisch' verwijst naar beruchte en intimiderende golven, zelfs voor ervaren surfers, maar ze zijn haalbaar voor alle surfers met enige ervaring. Tot de categorie 'Gaaf' behoren heel andere golven, namelijk extreem moeilijke golven die alleen mogen worden geprobeerd door heel ervaren en professionele surfers.

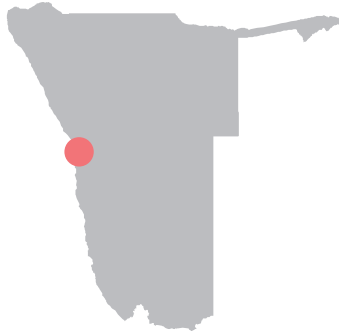
Van boven met de klok mee: de eindeloze lefthanders bij Raglan in Nieuw-Zeeland; de surfwedstrijd Oi Rio Pro in Saquarema, Brazilië, lokt altijd veel toeschouwers; Peruviaans profsurfer Cristobal De Col controleert zijn surfplanken op de Mentawai-eilanden

Vorige bladzijde: de legendarische surfer Mick Fanning tart de zwaartekracht op de Noorse Lofoten. P. 2 met de klok mee: Australisch profsurfer Kipp Caddy bij Shipstern Bluff; surfen bij zonsopgang bij Long Beach in Canada; Skeleton Bay, Namibië; trektocht naar golven in Equatoriaal-Guinea

SKELETON BAY

De zandbanken waaraan we de perfecte barrels van Skeleton Bay danken, veranderen voortdurend. Will Bendix reisde naar Namibië om de golven te ervaren.

Ik ben het intussen gewend dat de lucht vol felroze flamingo's hangt. De zeehonden onder aan de rotsen die deze ochtend zo vijandig leken, begroeten me nu als een oude vriend. Zelfs de jakhalzen, die af en toe langs de waterlijn opduiken op zoek naar een hapje, gunnen me nog amper een blik. Met mijn surfplank onder mijn arm bereid ik me voor op de lange tocht door de zandbak bij Skeleton Bay voor de zoveelste poging die dag.

Aan mijn linkerkant ligt een van de oudste woestijnen ter wereld, een uitgestrekte vlakte die wordt weerspiegeld in de glinsterende Atlantische Oceaan aan mijn rechterkant. Ik luister naar het geluid van het ruisende water en het knerpende zand onder mijn voeten. Het is de vertrouwde soundtrack geworden van mijn eerste kennismaking met Namibië. Ik heb deze tocht nu al vaak afgelegd, maar toch ben ik nog steeds onder de indruk van de onberispelijke golven die onophoudelijk naar me toe stromen.

Ik kom tijdens mijn 1,6 km lange wandeling amper andere surfers tegen. Ze lopen alleen of in kleine groepjes, allemaal met hetzelfde doel voor ogen. Instinctief staan we allemaal stil als we een goofy-foot (iemand die met zijn rechterbeen naar voren surft) onder de krul van de golf zien verdwijnen, 300 m verder uit de tunnel zien komen en vervolgens weer zien verdwijnen. Ik ben te moe om te juichen, ik laat mijn hoofd zakken en loop verder, voortdurend vechtend tegen de aanhoudende zuidenwind. Skeleton Bay heeft zijn bestaan aan de wind te danken, maar diezelfde wind zou er ironisch genoeg ook voor kunnen zorgen dat het in de toekomst weer verdwijnt.

Ik ben die ochtend al voor zonsopgang aangekomen. Ik was een van de eersten in een konvooi van terreinwagens op weg naar het zanderige schiereiland. Door de dikke mist was de branding

'Ik sprong in mijn wagen en volgde een golf terwijl ze de baai in rolde. Toen ze was uitgedoofd, gaf de kilometerteller 1,9 km aan.'

niet te zien, maar ik hoorde ze wel: gebulder en gerommel dat onophoudelijk op het strand inbeukte. Op een kaart lijkt Skeleton Bay niet ver van Walvisbaai, de grootste havenstad van Namibië, maar er loopt geen weg naartoe. Je moet de woestijn zuidwaarts in rijden en vervolgens afbuigen naar het westen, richting kust. Je moet daarvoor het smalle verharde weggetje verlaten en je een weg banen door een doolhof van rode zoutpannen tot aan de kust.

De golven zelf komen pas op als een krachtige storm vanaf Antarctica deining veroorzaakt tot de westkust van Afrika. Dat fenomeen is zeldzaam en duurt nooit lang en daarom is Skeleton Bay, sinds het fenomeen voor het eerst werd ontdekt in 2009, als een Heilige Graal voor surfers. Deze plek aan de rand van de Namibwoestijn lokt dan ook surfers uit de hele wereld.

Toen de zon eindelijk door de mist brak, vergaten mijn reisgenoten en ik al snel hoe lang de tocht hiernaartoe was geweest. Een donkere strook water kwam op en brak net voor de kust op haar hoogtepunt met het geluid van een knallende zweep. De volgende drie golven zagen er precies hetzelfde uit. Ze zwollen met een razende vaart aan terwijl ze over de zandbank aanspoelden.

Vanaf de plek waar wij stonden, konden we het spektakel niet overzien, daarom sprong ik in mijn wagen en volgde een golf die de baai in kwam. Toen ze was uitgedoofd, gaf de kilometerteller 1,9 km aan. Toen ik achterom keek, leek het surreëel hoe dicht bij de kust het was, hoe lang de golf was en met hoeveel kracht hij de woestijn in rolde. Het landschap verwart je ook. Die eindeloze

vlakte met karamelkleurig zand lijkt het chassis van de Land Rovers te willen opslokken en deed dat ook met de overblijfselen van schepen die hier lang geleden vastliepen. Maar in tegenstelling tot die dorre omgeving is Skeleton Bay in geologische termen nog heel jong, want vijftig jaar geleden bestond het nog niet.

Volgens een onderzoek uit 2003 is de zandbank recent sterk veranderd van vorm en grootte doordat de belangrijkste windrichting sinds de jaren 1970 is verschoven tegen de wijzers van de klok in. Daardoor werd zand in een nieuwe hoek aangevoerd tegen een uitstulping in de zandbank. Die uitstulping ging steeds verder in de Atlantische Oceaan uitsteken en de golven, die vooral vanuit het zuidwesten tegen de kust aan sloegen, begonnen aan de lijszijde van de uitstulping de baai dieper uit te hollen waardoor ze steeds verder over de zandbank heen kwamen. Zo ontstond een van de spectaculairste surfspots ter wereld, die een luchtspiegeling in de woestijn leek. Het is niet duidelijk wie hier voor het eerste surfte, maar pas nadat in 2009 een artikel in een tijdschrift verscheen, werd Skeleton Bay bekend. Het duurde dan niet lang meer voor er surfers naartoe trokken.

Het probleem met luchtspiegelingen is dat ze er van ver perfect uitzien, maar als je dichterbij komt, blijkt het heel anders te zijn. Mijn eerste poging om een van deze 'perfecte' golven te pakken, eindigde in een stevige tuimeling. Ook de tweede keer mislukte. Ik had er moeite mee de juiste snelheid te halen terwijl de golf vanuit de diepe oceaan de zandbank op rolt. Ik ontdekte al snel

BONEYARD

De Skeleton Coast (Skeletkust) dankt zijn naam aan auteur John Henry March. Het was de titel van zijn boek van 1944 over een schipbreuk op deze plek. Hij liet zich inspireren door de vele walvis- en zeehondenbotten die verspreid lagen langs de kustlijn tussen de scheepswrakken.

Van links: de Hawaïaan Koa Smith in een green room bij Skeleton Bay; terreinwagen aanbevelen; de tol van een dagje surfen. Vorige bladzijde: zo afgelegen is de spectaculaire Skeleton Bay

dat je dat probleem oplost door een 'in' op te zoeken, een trager stromend deel van de golf, waar die even inhoudt en je de kans geeft recht te gaan staan, lijn te kiezen en je schrap te zetten voor de ride van je leven... of een ongenadig pak rammel.

Het heeft geen zin terug te peddelen. De aanhoudende stroming voert je noordwaarts alsof je op een loopband tegen de richting in probeert te gaan. Probeer daarom een reeks golven na elkaar te pakken (of één lange als je geluk hebt), ga dan het water uit, loop terug naar je beginpunt, duik de oceaan weer in en begin opnieuw. Dat deden wij de hele dag, tot het een mantra werd.

In het onderzoek dat het ontstaan van Skeleton Bay beschreef, werd voorspeld dat versnelde erosie de zandbank in de toekomst zou vernietigen omdat de golven steeds dieper de baai in duiken. In de late namiddag zien we daarvan de eerste tekenen, wanneer de vloed rivieren achterlaat in de zandvlakte die naar de lagune aan de andere kant van de zandbank loopt. Een vreemde tegenstrijdigheid, golven die groeien en zo zichzelf vernietigen.

De horizon kleurt al bloedrood als de golven eindelijk afnemen. We staan in kleine groepjes na te praten, uitgeput maar ook opgetogen, en proberen te begrijpen wat we net meemaakten. Een Hawaïaan vergelijkt het met de adrenaline die je voelt tijdens een marathon, terwijl een cameraman klaagt dat het onmogelijk is de golf te filmen omdat ze zo lang is. Tussen de wagens ligt een berg gebroken surfplanken... het enige bewijs dat luchtspiegelingen soms echt bestaan.

PRAKTISCHE INFO

Soort golf // Eindeloze left points op een zanderige bodem.

Ideale omstandigheden // Bij alle getijden als het winter is op het zuidelijke halfrond, dus juni-september.

Dichtstbijzijnde stad // Walvisbaai.

Vervoer // Walvisbaai ligt op 4 uur rijden ten westen van de Namibische hoofdstad Windhoek. Er is een kleine internationale luchthaven in Walvisbaai. Vanaf daar is het nog 20 minuten rijden (een terreinwagen is noodzakelijk).

Accommodatie // Loubser's B&B lokt veel surfers, daarnaast zijn er veel guesthouses, B&B's en Airbnb's.

Goed om te weten // Het water is ongeveer 14 °C en de ijskoude wind doet zelfs de best geïsoleerde walrus rillen. Draag daarom een goede 4/3 mm wetsuit. Ook een surfcap en surfschoenen zijn aanbevolen. Met een dikkere surfplank kun je harder peddelen en kun je sneller de golf pakken.

*Hiernaast, van boven: oefenen bij
Cape Cross in Namibië; après-surf in
Mozambique*

MEER VAN DIT IN DE STIJL VAN SKELETON BAY

CAPE CROSS, NAMIBIË

Voor Skeleton Bay alle aandacht naar zich toe trok, was Cape Cross de bekendste surfspot van Namibië. Cape Cross ligt op 2 uur rijden ten noorden van Walvisbaai. Net als in Skeleton Bay vind je er heel lange lefthanders, maar de golven zijn er kalmer en geschikt voor minder ervaren surfers. Verwacht niet dat je er alleen zult zijn, want de surfspot ligt midden in een zeehondenreservaat en voor de punt van het schiereiland liggen vaak duizenden zeehonden in het water te dobberen. Als je daar niet van houdt, blijf dan op enige afstand van de punt, daar zijn amper zeehonden en de golven zijn er op hun best. Cape Cross is constanter dan Skeleton Bay en heeft slechts een middelmatige swell nodig om te breken. Kom bij voorkeur bij laagtij. Informeer naar de bereikbaarheid. Soms moet je betalen om het reservaat in te mogen en tijdens het paarseizoen kunnen de mannetjes agressief zijn en is het verboden te surfen.
Dichtstbijzijnde stad // Walvisbaai

HET AFRIKAANSE KIRRA, MOZAMBIQUE

Aan de andere kant van het continent, in Mozambique, lijkt het Afrikaanse Kirra wat golven betreft sterk op Skeleton Bay. Ook hier zorgt een zandbank voor eendeloos lange tubes langs de kustlijn. Het gaat hier niet om een ijsskoude lefthander, maar om een warme, tropische righthander. De golf neemt ook toe in grootte en kracht terwijl ze langs de kustlijn rolt en heeft alles in zich om je de ride van je leven te bezorgen. Het vervelende is dat de golven hier heel wispelturig zijn. Ze komen alleen bij krachtige oostenwind die het gevolg is van de onvoorspelbare tropische stormen die tussen december en maart voorkomen boven de Straat Mozambique. De surfspot bevindt zich in de provincie Inhambane. Overnacht in het kleine kustplaatsje Tofo, waar zich ook een goede (en constantere) point break bevindt. Rijd vanaf daar noordwaarts naar Kirra als de omstandigheden goed zijn.
Dichtstbijzijnde stad // Tofo

PUERTECILLO, CHILI

Puertecillo ligt 160 km ten zuidwesten van de hoofdstad Santiago en was tientallen jaren lang een van de best bewaarde geheimen van Chili omdat de plek moeilijk bereikbaar was door het ruige landschap en de vreselijke staat van de wegen. De baggerende lefthander heeft een enorme swell nodig om de beschutte baai binnen te dringen en effect te krijgen, maar als dat lukt ontstaan zuivere tubes op een zanderige bodem, die zo lang duren dat je dit gerust een van de beste surfspots ter wereld kunt noemen. Vroeger was in Puertecillo geen accommodatie mogelijk, je moest wildkamperen met toestemming van de eigenaar van een boerderij in de buurt, maar nu zijn er enkele lodges waar je kunt overnachten. Een project om de haven te ontwikkelen maakte in 2014 bijna een einde aan de golf, maar surfers bundelden hun krachten om de surfspot te beschermen.
Dichtstbijzijnde stad // Pichilemu

- MYTHISCHE SURFPLEKKEN IN DE WERELD -

COTTON TREES

Nicholai Lidow ontdekte deze golf bij Robertsport, Liberia, bijna per toeval. Hij maakte later een indrukwekkende documentaire over de streek en bleek zelfs Liberiaanse roots te hebben.

De kust bij Robertsport zag er op de kaart veelbelovend uit. Hij eindigde bij de ingang van een meer en er waren veel surfspots rond een kaap. Maar ik zocht al zo lang naar golven in West-Afrika dat ik weinig hoop had. Ik was al vaak teleurgesteld. Beter gezegd, ik had zelden geluk gehad.

Ik reisde in 2005 voor het eerst naar Liberia. Zware regenval had de weg naar de hoofdstad weggespoeld. Ik liet mijn wagen achter naast een team van VN-soldaten, die de weg probeerden vrij te maken. Het was een lange tocht langs de oever van Lake Piso. Ik kwam langs de met oerwoud bedekte Cape Mount en voormalige huizen van kolonisten die waren gebouwd door de zogenoemde 'vrije zwarten' uit de VS, die zich hier rond 1830 vestigden.

Ik beklom de heuvel boven de stad langs de Baptist Church en de ruïne van een voormalig luxehotel. Toen de oceaan in zicht kwam, verwachtte ik de vertrouwde trage, vormeloze swell. Maar in plaats daarvan zag ik lange golfperiodes, zo perfect dat de golven stil leken te staan alsof er donkerblauwe vaten op een rijtje lagen.

Het grappige was dat ik niet naar Liberia was gekomen om te surfen, maar ik had mijn 6'0" Stamps thruster helemaal vanaf Hermosa Beach meegesleurd, in de hoop tijdens mijn één jaar durende reis door Afrika ten minste één geweldige surfspot te vinden. In de eerste plaats was ik naar Liberia gekomen om er te praten met enkele recent teruggekeerde vluchtelingen met wie ik in Ghana een huis had gedeeld tijdens een stage voor school. Tijdens die zomer in 2003 bereikte de oorlog in Liberia een climax en was ik met de vluchtelingen door Ghana gereisd terwijl zij hun families probeerden terug te vinden. Toen ik afstudeerde, was de oorlog in Liberia voorbij en probeerden mijn vrienden hun draai te vinden in hun thuisland, dat ze meer dan tien jaar lang niet hadden gezien. Toen een jobaanbieding op de valreep niet doorging, nam ik het vliegtuig naar Liberia. Het duurde niet lang voor ik er bleef wonen.

Vanaf de heuveltop staarde ik vol ongeloof naar de surfspot die Cotton Trees bleek te heten, genoemd naar twee grote bomen die aan de rand van het oerwoud de wacht lijken te houden. Ik kon niet wachten om het water in te duiken en toen ik het deed, was ik meteen overtuigd. Een outer boil zorgde voor een chip shot voor de golf overgang in ondiep water. Voor de bottom turn was enig lef nodig en ik besloot de rotsen onder water te negeren. Een lange, rippable wall gaf me even de kans op adem te komen voor een double-up section een volgende tube op me af stuurde.

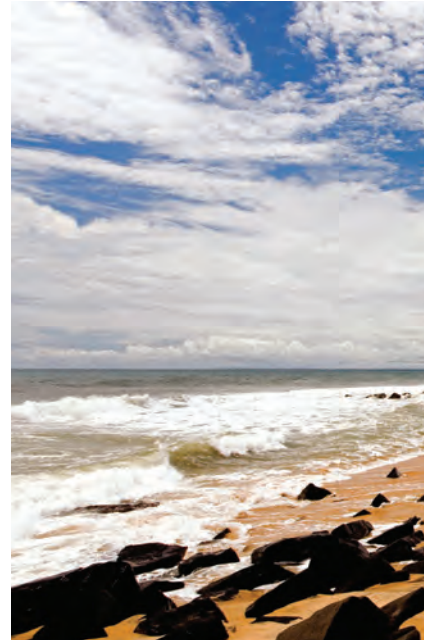
Hoewel journalisten vaak die indruk wekken, is Liberia niet door oorlog verscheurd. Ja, er heeft inderdaad een oorlog gewoed, maar die eindigde in 2003 en meer dan de helft van de huidige bevolking was toen niet eens geboren. Het ingedommelde stadje Robertsport is allesbehalve een oorlogszone. Toch hangt de geschiedenis van het surfen er nauw samen met de oorlog, en dat dankzij een man genaamd Alfred Lomax.

Toen het conflict ten einde liep, plunderden rebellen het stadje om de toegang tot het meer te gebruiken voor wapenleveringen. De inwoners van de stad vluchtten het oerwoud in. Alfred was nog maar een tiener. Hij rende over het strand, sprong over rotsen en zwom rivieren over, helemaal tot de hoofdstad Monrovia, 112 km verderop. Maar daar was de situatie al even erg. Alfred plunderde samen met duizenden andere hongerige mensen de haven, op zoek naar alles wat eetbaar was. Hij at rauwe rijstkorrels die op de grond waren gevallen. Op een dag zag hij een bodyboard in een container. Op de verpakking stond een lachend, surfend kind. Hij nam het bodyboard mee en verstopte het. Toen de oorlog maanden later voorbij was, keerde hij met het bodyboard in de hand terug naar Robertsport, en leerde hij zichzelf surfen.

Ik ontmoette Alfred ongeveer een jaar later. Hij kon toen al heel goed surfen. Hij had medelijden met me omdat ik op het strand sliep onder een oud zeildoek (er waren toen nog geen hotels of B&B's) en nodigde me bij hem thuis uit. Hij toonde me ook leuke surfspots verder weg van Cotton Trees. Fisherman's Point, vlak bij het centrum van de stad, lijkt op Skeleton Bay; op rustige dagen zijn er perfecte walls zoals je die op Malibu vindt en die 900 m ver

VOORoorlogse PIONIERs

Kevin Naughton en Craig Peterson zijn legendarische surfpioniers. Ze surfden in de jaren 1970 wellicht als eersten in Robertsport. In hun film, *The Far Shore*, zie je ze racen tegen perfecte borsthoge walls. Ze vermelden in de film niet hoe de plek heet, maar het is zonder twijfel Cotton Trees, want op de achtergrond zie je een luxehotel en zonnebaders. Het hotel werd tijdens de oorlog geplunderd en gesloopt. Alleen de muren staan er nog.

Van links met de klok mee: de kustlijn bij Robertsport; sporen van de oorlog; op wandelafstand van Cotton Trees zijn veel goede surfspots. Vorige bladzijde: surfen wordt steeds populairder in Robertsport

rollen. Bij Cassava Point (nu Shipwrecks genoemd) zijn de golven soms drie keer zo hoog als een mens.

Bijna alle stranden in Liberia zijn afgelegen en ongerept: het zijn plaatsen waar zeeschildpadden broeden en rode franjeapen over het strand dartelen. Bij de grens van Sierra Leone vallen nog enkele plekken te verkennen.

Maar ik zag na mijn bezoek aan Robertsport niet in waarom ik nog verder zou zoeken. Nadat ik enkele maanden in Liberia had doorgebracht, keerde ik terug naar huis en vertelde ik over Robertsport. Mijn goede vriend Britton Caillouette, toen beginnend filmmaker, zag er een documentaire in. Voor we het wisten, sloten Dan Malloy en filmmaker Dave Homcy zich aan. Nog een week later stapte ook fotograaf Ted Grambeau in bij het project. We kampeerden een maand lang op het strand en filmden met een oude opwindbare Bolexcamera, want er was geen elektriciteit. De film, *Sliding Liberia*, gaat over Alfred en anderen die de oorlog overleefden en de mogelijkheden van hun land zagen.

We lieten enkele surfboards achter voor de kinderen, net zoals enkele rondreizende surfers dat later deden. Het is nu dertien jaar geleden dat we de film maakten en nu kunnen veel lokale inwoners goed surfen. Het zag er even naar uit dat het stadje een populaire surfbestemming zou worden. Maar in 2014 brak ebola uit en de surfers bleven weg. Mij zien ze er in elk geval nog wel terug.

Ik heb nu een zaak in zonnepanelen in Liberia. We voorzien enkele honderden huizen in Robertsport van licht, dus ik heb altijd een goede reden om ernaartoe te gaan. Meestal surf ik er alleen en dat is heerlijk. De lokale inwoners hopen natuurlijk dat de surfers zullen terugkeren, dat het hotel weer opengaat en dat nieuwe banen en kansen ontstaan. En weet je wat, voor het eerst in mijn leven wilde ik niets liever dan een overvolle line-up.

'We kampeerden een maand lang op het strand en filmden met een oude opwindbare Bolexcamera, want er was geen elektriciteit.'

PRAKTISCHE INFO

Soort golf // Linkse point break boven zanderige bodem.
Ideale omstandigheden // Alle getijden, het hele jaar door, maar vooral de overgang van het droge naar het natte seizoen en omgekeerd (april-mei en september-oktober) bieden de beste combinaties van swell en wind.

Dichtstbijzijnde stad // Robertsport.

Vervoer // Er is een internationale luchthaven in de hoofdstad Monrovia; Robertsport ligt op 4 uur rijden.

Accommodatie // Hippo Resort is een nieuwe accommodatie in Robertsport, niet ver van de paddle-out voor Cotton Trees. Als de zee kalm is, organiseert men er boot- en visexcursies (hippoliberia@yahoo.com). Nana Lodge verhuurt kleurrijke houten chalets met mooi uitzicht.

Goed om te weten // Je hebt een visum nodig om naar Liberia te reizen.

Hiernaast: het strand op het schiereiland Cap Vert in Senegal

MEER VAN DIT TOPPLEKKEN IN WEST-AFRIKA

MAYUMBA, GABON

Aan de zuidkust van Gabon bevinden zich enkele point breaks met een zanderige bodem, die sterk lijken op de surfspot bij Robertsport en ook lange, snelle walls en zuivere tubes bieden. Avontuurlijke surfers zullen dol zijn op de lege golven, de onverharde wegen door maagdelijke bossen en de wilde dieren. Naar schatting 30 procent van alle lederschildpadden ter wereld legt eieren op dit strand en net voorbij de line-up paren bultruggen. Schrik niet als je een olifant of buffel over het strand ziet lopen en in de nabijgelegen bossen kom je gorilla's en chimpansees tegen. Ten noorden van Mayumba, dicht bij het dorp Olendé is een lefthander die een afstand van ongeveer 1,5 km aflegt. Deze surfspot werd per toeval ontdekt toen een team van National Geographic in de streek rondtrok en het oerwoud verliet om te kijken of er nijlpaarden in zee zwommen. Deze plek is niet gemakkelijk te bereiken, maar Gabon biedt je wel de beste combinatie ter wereld van duurzaam reizen, wilde dieren spotten en op golven jagen.

Dichtstbijzijnde stad // Mayumba

CAP VERT, SENEGAL

Dakar is een van de meest stijlvolle en bruisende steden in Afrika. Daarnaast biedt de stad uitstekende surfspots. Aan weerskanten van Ngor Island zijn er rotsachtige point breaks. Je kunt er naartoe met een boomstamkano. Als je geluk hebt, pak je ook perfecte tubes voor de Ouakammoskee. En dat zijn alleen maar de bekendste plekken. Het schiereiland heeft nog tientallen andere reef en beach breaks. Ze werden allemaal ontdekt door Patina Ndiaye, die zichzelf in de jaren 1980 leerde surfen nadat hij enkele toeristen had zien surfen. Voor hij een wetsuit had, beschermde hij zich tegen het koude water met oliejasen en thermisch ondergoed. De meeste surfspots aan Cap Vert zijn gemakkelijk bereikbaar. Je vindt hier een van de grootste swell windows ter wereld en daardoor vind je bijna altijd ergens op het schiereiland een goede golf. Het moeilijkste aan hier surfen is een plek kiezen en er op je buik naartoe peddelen terwijl je buik vol *thiéboudienne* (visstoofschotel) zit of je een kater hebt na een nachtje in een van de clubs in Dakar.

Dichtstbijzijnde stad // Dakar

BURACO, ANGOLA

Net zoals Liberia is Angola vooral bekend om de oorlogen die er woeden. Toch is ook hier de oorlog allang voorbij en je kunt nu relatief veilig door het land reizen, al moet je hier en daar nog opletten voor landmijnen. Op enkele uren rijden van de hoofdstad Luanda, niet ver van het dorp Buraco, bevindt zich een linkse beach break boven een zanderige bodem. Er moet heel wat swell zijn om een goede golf te hebben, maar als er voldoende energie in het water zit, ontstaan er veel barrels en lange walls. Als de swell niet goed is in Buraco, rijd dan een beetje verder naar het zuiden, naar Shipwrecks, waar ook vaak goede tubes te vinden zijn. Je hebt wel een terreinwagen nodig om door het diepe zand en de zoute modderlaag bij de lagune te ploeteren en daarnaast is Luanda een van de duurste steden ter wereld om te overnachten en te leven. Gelukkig dalen de prijzen sterk zodra je de stad verlaat. Wie het ziet zitten om nog verder naar het zuiden te trekken, wordt beloond met ongerepte plekjes met golven die tot de beste ter wereld horen.

Dichtstbijzijnde stad // Buraco

WWW.LANNOO.COM

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Vertaling Anja De Lombaert

Oorspronkelijke titel Epic Surf Breaks of the World

Oorspronkelijke uitgever Lonely Planet Global Ltd

Vormgeving Kristina Juodenas

Opmaak Keppie & Keppie

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2020

© Lonely Planet 2019

© Fotografie 2020

Published by Lonely Planet Global Limited

D/2020/45/376 - NUR 510

ISBN 978 94 014 6544 1

De auteurs en de redactie van Lonely Planet hebben de grootste zorg besteed aan de samenstelling en de controle van deze gids. Maar omdat de gegevens voortdurend gewijzigd worden, moet de praktische informatie worden beschouwd als een aanwijzing. Het is dan ook best mogelijk dat bepaalde info bij het verschijnen van deze gids niet helemaal correct of volledig is. Wij kunnen daar niet verantwoordelijk voor worden gesteld.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Auteurs Al Mackinnon, Alan van Gysen (artikel eerst gepubliceerd in *White Horses magazine*: www.whitehorses.com.au), Alastair Klinkenberg, Alex Wade, Alf Alderson, Andy Davis, Beau Flemister, Ben Mondy, Brendan Buckley, Chas Smith, Chris Burkhard, Chris Dixon, Chris Nelson, Greg Long, Jade Bremner, Jaimal Yogis, Jake Howard, Jamie Brisick, Janna Irons, Kitt Doucette, Matt Pruett, Nikolai Lidow, Paul Evans, Ricardo Bravo (artikel eerst gepubliceerd in *White Horses magazine*: www.whitehorses.com.au), Sam Haddad, Scott Hulet, Scott Yorko, Shaun Wallbank, Stuart Butler, Will Cockrell, Will Bendix, William Finnegan.

Omslag en illustraties Ross Murray (www.rossmurray.com).

Het papier in dit boek is gecertificeerd volgens de regels van de Forest Stewardship Council®. FSC® staat voor natuurvriendelijk, sociaal verantwoord en economisch rendabel beheer van het bosareaal op de wereld.